30.3

בס"ד

ירושלים תו"ב

בכבוד הרב הגאון, אור בן ישראל נקבצו הנשמה הגדול המופלא
במדקדק ברב ובישמעאל מסורה מוקר ומבוקר, אור הכל מוקר מו"ה יעקב בר"
גאולדשטיין שי'.

לבמ אומרים כי שמות ושמח מאוד אוש באוהל, אשר חקרי קדמונים הם כל חיי רוחו ורוח חיינו, בשמאו כי החולם
ליסד בשה"ק בית ספרים גדול לספרי ישראל וכל הספרים המתחשבים לאומה גו למען ותשב בצל אומו ומרבו
אשר כל ישראל חברים ומשתתפים בו, ואוד ישמח יותר בשמאו כי ה' ברך אות מעשה ידיו ומעמן בראשיתם ומלבד
הספרים השונים היקרים השלוחים לם מכל עברים הוגות לקנ ודו לם, הנבבוד חובק שמן בר"ר חגיגאוון ע'
מגיגלוסלוק, הוגו הגאון אשר מגה ישים רבים למבר ומלקט וקובץ על יד ספרי ישראל עד שהבינו אות
קבולתם לגדי באות ומיבות חשובה, ושלח לם אות כל הקבוצה הגאות לתתה בבית הספרים שלם, ועתה
ברוכים אלם בה' ביותר מלשם אשר אלקי ברכים, ספרים נבחרים ויקרי ערך מלם בתני יד נבבדים ומלאים
בהם, וכל אל הקנו אלו הבית תפבא כמלם בראותה אות כל הבבודה הגאות, וכלנפש שומחת בבעתה כי קנן
כלי בה לפניה, כי בגאות שונה תכונתם מתבונה בית הספרים אשר מסדו בה לפש, אלה הבתשם לגו היו אלגו
בית מקרא לעברים אשר לגאולה הספרות החדשה, אל הבית שגאון וסדמ"לגו בית מקראו הזגו, כי אם בית מדרש
לחכמת ישראל אשר כל הבאים שרינו לגו לה תקבל על קדושה קלה ובאו, כי אם לחקור ולדרוש ולדרוש פשט לחקר
מלדות אמת.

והנה גאנם ודאם מאוד כי טרם כבאו בית הספרים שלם לשאות אלו אות בגאון הם בבקרותיה לגאומות"
הל מלם רבוי ספריו ופל מלם חלבותם, כי אבדו בגאות מלם הבחינות הללו אוד אם הגיע גם לקרסולו
אחד בית הספרים המהוללים הכלולים בבאורנה, אל דינם כי הגאגרבה הגדולה הגאות החלה
להשות לגו בינים לגמרה, והגאו נמרה בשמם אלו בש בשמם: אבל אינם בש חוריים להבטל ממנה,
וכל אשר תמצגו ודינם לשות בה נשלה בלי כשגון ורמיון ותקותמם תשודמם כי כל ישראל אוהבו ישראל
וקיומו הגאומי ונגרו על ודינם.

ואתה הנה גאות ראשות חובתמם כשם לדאוג לבית קבוצ בחי ומוקפה לבתחילה לבית ספרים
לעצל ומלמד ויכשל בחמכו אות כל הספרים הנמצאים תחת ודינם והשתדים אוד לבוגו אוה, כי אתה
הספרים הגאה ומלבו בבית בבור ומו בבור לדבר הגאור כבה גם לנשם ובאו, כי אלב אחד מו

לעשיר ויהיה סכום גדול על ספרים בידה. לפני זלו טלטול מדו שנה קיבלה, ומלבד הישן ודאגת מזרח, כי טרם והיה
לנו בית קבוע לספרים אין בית חמון בכל מבצעינו, ובן תהי מלאכתם ותקומתם מסופקים בעוד הבריות ותקבינה
ידי מחגיקנו עד כן נשר ספרים מזה מזה ונקרעו ונאבדו נחת עד אין הקוראים אלה מחסקמנו. ולתכליה זה הישקענו
ומלנו וכמעט הבינונו בקשותינו מקום רחב ורווח לבנין בית כזה, אך הכסף להבנין עדיין מאין נמצא?
לזו בקהה אנשים לקקי גדולות, ודאגת מזרח כי בית כזה לפי מה שאלה תקבעתו ומאדנו בראשונה דורש הון
רב לסכומו: לבנו אין חבמנו עתה כלל בהשגתם הבנין הזה לכל פניו. המקום רחב ורווח לבנין גדול,
ורמנו לבמה עזנו אך חלק קטן מן הבנין, כי שאר אז מרבעה חדרים מאמן ומקיקולם לגבמו עמם כגדולה.
ולבנין אותם החדרים פיולם מחנשים עד שמם אלפים פרנקים, אבל גם מכסים הכסף הגדולה קלה ודומן
מה בינלה, ואם אמרנו להשגיח על הפקיקים ולעזרו אותם הנמרקה ואחד המאמצים חושבים
אנו שלא יהיה קולנו כקול קורא במדבר בעזר דבקם שאין בו אשום חיי נפש והתעוררות רחשים מלב אחד
והנתם דשמם של אינה חפץ דרש מלמי ומוחנק מלב הנשי-אין עזנו קנשמע הרבה. דבר כזה שאנו מסוקים
בו אינו מובן אלאלקנו עליה אשר לבלהם לחוש אותם לרבי הלאומה. הנעזים מעל גבול המלמי והבגול אך בנו
עוה כאלה מעטים מאוד בקרבנו בכלל, ומעוט מן המעוט אשר ובולתם בחבלם קשורה בפרט, ואיכה נמצא הדרך
להם?

והנם כבודו אחד מן המלמנשם אשר רצונם להעמד לנשיאים בקשתנו. אנשי כמוהו אשר הקדישו כל ימיו לחקירות
קדמוניות ותקר לבונו ומשרתם במסשמים נפש. הוא ובנו אותם חבמנו ומלך ונקיריהו ובכחו כי עד מהנקו זו ומזל לבמנו
אותם הדרך אלם בחמון ואלם בחשבונם לעמד נבונו ומשמנו נפשנו להקים בנוי בירושלים מקדש לתורה ולחכמה
בעומה ומרכז לכל חכמי ישראל.

בתקוה ותמת כי וכבודו בכבודו בתשובתו הנאמן לו בתמדה לעבדה.

מוקיריו ומכבדיו חבקי ודש בנוי הספרים מדרש אברבנאל בירושלים.

נאום אפרים כהן נאום יחיאל מיכל כהנא נאום שמעון שפירא נאום אברהם אשר לונץ

נאום דוד שמן נאום יוסף בכר מיוחס נאום אלעזר הרשלר

כתובת:

Herrn
Ephraim Cohn
Director der Edler von Lämel Schule
für Bibliothek Midrasch Abravanel
Jerusalem

Copirt.